

на направи единъ малкъ расходъ заедно съ Иванча въ градинж-тж. Расхождаж ся до гдѣ притъмнѣ. Небо-то бѣше пълно съ звѣзды; и понеже бѣше време-то малко топло, Г-жа Анна не ся убоя да сѣдне малко на вечерния-тъ въздухъ. Тя като сѣдна съ Иванча, начнаж да ся разговарятъ пакъ за Божіѣ-тж милость.

М. Имамъ намѣреніе да ти истълкувамъ, сыне мой, други нѣкои способы, съ които Богъ ти изявява твърдѣ много милость-тж си.

И. Ще ся възблагодарѣ много, мамо, ако ми истълкувашъ тыя способы.

М. Богъ е много добръ къмъ тебе, чадо, защото ти дава всичко що ти е потрѣбно, което да тя варди живъ и здравъ, и да тя утѣшава. И всичко това дава ти и много вещи е особны да ти приносятъ по голѣмо утѣшеніе, сирѣчь да ти приносятъ радость.

И. Наистинж, мамо, колко прекрасны цвѣтове прави Богъ да растятъ въ градинж-тж ни за да ги миришемъ и да ги гледаме.

М. Наистинж, Иванчо, Богъ създаде много хыляды прекрасны цвѣтове, които ты никога не си видѣлъ: други-ти обаче человекы ги глѣдатъ съ голѣмо благодареніе: той създаде и свѣтъ-тъ пълнъ съ прекрасны вещи, щото гдѣто ако и да хвърлимъ погледъ, гледаме нѣкое нѣщо, което ны привожда въ удивленіе, и ны показува че Богъ желае да ны направи благополучны: смисли ли ся нѣкога, сыне мой, защо е трева-та зелена, а не друга боя.